

Genesis

De schepping 1:1-2:7

1 In den beginne schiep God de hemel en
 2 de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren.
 3 En God zeide:^a Er zij licht;^b en er was
 4 licht. En God zag, dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen
 5 het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag.
 6 En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren.
 7 En God maakte het uitspansel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspansel waren, van de wateren die boven het uitspansel waren; en het was
 8 alzo. En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.
 9 En God zeide: Dat de wateren onder de hemel op één plaats samenvloeien en het droge te voorschijn kome;^c en het was alzo. En God noemde het droge aarde, en de samengevloede wateren noemde Hij zeeën. En God zag, dat het
 11 goed was. En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God
 13 zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.

En God zeide: Dat er lichten zijn aan
 het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht, en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren; en dat zij tot lichten zijn aan het
 15 uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde; en het was alzo. En
 16 God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht, benevens de sterren. En God stelde ze aan het uitspansel des
 17 hemels om licht te geven op de aarde, en om te heersen over de dag en over de
 18 nacht, en om het licht en de duisternis te scheiden. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest en
 19 het was morgen geweest: de vierde dag.
 En God zeide: Dat de wateren wemelen van levende wezens, en dat het gevogelte over de aarde vliege langs het
 20 uitspansel des hemels. Toen schiep God de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens, waarvan de wateren wemelen, naar hun aard, en allerlei gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En
 22 God zag, dat het goed was. En God zeggende ze en zeide: Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de wateren in de zeeën, en het gevogelte worde talrijk op de aarde. Toen was het avond
 23 geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag.
 En God zeide: Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte en wild gedierte naar hun aard; en het was alzo. En God maakte het wild gedierte naar
 25 zijn aard en het vee naar zijn aard en alles wat op de aardbodem kruipt naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.

26 En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem;^d man en vrouw schiep Hij hen.^e

28 En God zegende hen^f en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

29 En God zeide: Zie, Ik geef u al het zaad dragend gewas op de gehele aarde en al het geboomte, waaraan zaad dragende vruchten zijn; het zal u tot spijszaden.^g Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, (geef Ik) al het groene kruid tot spijszaden; en het was alzo. En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

2 Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer. Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht.^g

4 Dit is de geschiedenis van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden. Ten tijde, dat de HERE God aarde en hemel maakte, – er was nog geen enkel veldgewas op de aarde, en er was nog geen enkel kruid des velds uitgesproten, want de HERE God had het niet op de aarde doen regenen, en er was geen mens om de aardbodem te bewerken; 6 maar een damp steeg op uit de aarde en

bevochtigde de gehele aardbodem – toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen.^h

a Ps 33:6, 9 Joh 1:3 Heb 11:3 b 2 Kor 4:6 c 2 Pe 3:5 d Gn 9:6 1 Kor 11:7 Jak 3:9 e Mt 19:4 Mc 10:6 f Gn 5:1-2, 9:1, 7 g Ex 20:11, 31:17 Heb 4:4, 10 h 1 Kor 15:45

Het paradijs 2:8-25

Voorts plantte de HERE God een hof in 8 Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had. Ook deed de HERE God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begerlijk om te zien en goed om van te eten; en de boom des levens^a in het midden van de hof, benevens de boom der kennis van goed en kwaad.

Er ontsprong in Eden een rivier om de 10 hof te bevochtigen, en daar splitste zij zich in vier stromen. De naam van de 11 eerste is Pison; deze stroomt om het gehele land Chawila, waar het goud is; en 12 het goud van dat land is goed; daar is de balsemhars en de steen chrysopraas. De naam van de tweede rivier is Gichon; deze stroomt om het gehele land Ethiopië. De naam van de derde rivier is 14 Tigris; deze stroomt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.

En de HERE God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren. En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed 17 en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven.

En de HERE God zeide: Het is niet goed, 18 dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past. En de 19 HERE God formeerde uit de aardbodem al het gedierte des velds en al het gevogelte des hemels. Ook bracht Hij het tot de mens, om te zien hoe deze het noe-

men zou; en zoals de mens elk levend wezen noemen zou, zo zou het heten.

- 20 En de mens gaf namen aan al het vee, aan het gevogelte des hemels en aan al het gedierte des velds, maar voor zichzelf vond hij geen hulp, die bij hem paste. Toen deed de HERE God een diepe slaap op de mens vallen; en terwijl deze sliep, nam Hij een van zijn ribben en sloot haar plaats toe met vlees. En de HERE God bouwde de rib, die Hij uit de mens genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot de mens. Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal „mannin” heten, omdat zij uit de man genomen is.^b Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn.^c En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet.

^aGn 3:22 Op 2:7, 22:2, 14 b 1 Kor 11:8-9 1 Tim 2:13 c Mt 19:5 Mc 10:7-8 1 Kor 6:16 Ef 5:31

De eerste zonde 3:1-24

- 3 De slang^a nu was het listigste van alle dieren des velds, die de HERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof? 2 Toen zeide de vrouw tot de slang: Van de vrucht van het geboomte in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom, die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; 3 anders zult gij sterven. De slang echter zeide tot de vrouw: Gij zult geenszins sterven, maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, 4 kennende goed en kwaad. En de vrouw zag, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was

om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at. Toen werden hun beider ogen geopend, en zij bemerkten, dat zij naakt waren; zij hechtten vijgebladeren aan een en maakten zich schorten.

Toen zij het geluid van de HERE God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen de mens en zijn vrouw zich voor de HERE God tussen het geboomte in de hof.

En de HERE God riep de mens tot Zich 9 en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij 10 zeide: Toen ik uw geluid in de hof hoorde, werd ik bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij 11 zeide: Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan Ik u verboden had te eten? Toen zeide de mens: De vrouw, 12 die Gij aan mijn zijde gesteld hebt, die heeft mij van de boom gegeven en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de HERE 13 God tot de vrouw: Wat hebt gij daar gedaan? En de vrouw zeide: De slang heeft mij verleid^b en toen heb ik gegeten. Daarop zeide de HERE God tot de 14 slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad;^c dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen. Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal 15 zeer vermeerderen de moeite uwer zwangerschap; met smart zult gij kinderen baren en naar uw man zal uw begeerte uitgaan, en hij zal over u heersen. En tot de mens zeide Hij: Omdat gij 17 naar uw vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, is de aardbodem om uwentwil vervloekt;^d

al zwoegende zult gij daarvan eten zo-
 18 lang gij leeft, en doornen en distelen
 zal hij u voortbrengen, en gij zult het
 19 gewas des velds eten; in het zweet uws
 aanschijns zult gij brood eten, totdat
 gij tot de aardbodem wederkeert, om-
 dat gij daaruit genomen zijt; want stof
 zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.^c

20 En de mens noemde zijn vrouw Eva,
 omdat zij de moeder van alle levenden
 21 is geworden. En de HERE God maakte
 voor de mens en voor zijn vrouw klede-
 ren van vellen en bekleedde hen daar-
 mede.

22 En de HERE God zeide: Zie, de mens is
 geworden als Onzer een door de kennis
 van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn
 hand niet uitstrekken en ook van de
 boom des levens^f nemen en eten, zodat
 23 hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond
 de HERE God hem weg uit de hof van
 Eden om de aardbodem te bewerken,
 24 waaruit hij genomen was. En Hij ver-
 dreef de mens en Hij stelde ten oosten
 van de hof van Eden de cherubs met
 een flikkerend zwaard, dat zich heen
 en weer wendde, om de weg tot de
 boom des levens te bewaken.

^a Op 12:9, 20:2 ^b 2 Kor 11:3 ¹ Tim 2:14 ^c Op 12:9, 17 ^d Rom
 8:20 ^e Heb 6:8 ^f Op 22:3 ^e Pr 3:20, 12:7 ^f Op 22:14

Kain en Abel 4:1-26

4 De mens nu had gemeenschap met Eva,
 zijn vrouw, en zij werd zwanger en
 baarde Kain; en zij zeide: Ik heb met des
 2 HEREN hulp een man verkregen. Voorts
 baarde zij zijn broeder Abel; en Abel
 werd schaapherder, Kain landbouwer.
 3 Na verloop van tijd nu bracht Kain van
 de vruchten der aarde aan de HERE een
 4 offer; ook Abel bracht er een van de eer-
 stelingen zijner schapen, van hun vet;
 en de HERE sloeg acht op Abel en zijn of-
 5 fer, maar op Kain en zijn offer sloeg Hij
 geen acht.^a Toen werd Kain zeer toornig
 6 en zijn gelaat betrok. En de HERE zeide

tot Kain: Waarom zijt gij toornig en
 waarom is uw gelaat betrokken? Moogt ⁷
 gij het niet opheffen, indien gij goed
 handelt? Doch indien gij niet goed han-
 delt, ligt de zonde als een belager aan de
 deur, wiens begeerte naar u uitgaat,
 doch over wie gij moet heersen. Maar ⁸
 Kain zeide tot zijn broeder Abel: (Laten
 wij het veld ingaan). Toen zij nu in het
 veld waren, stond Kain tegen zijn broe-
 der Abel op en doodde hem.^b Toen zeide ⁹
 de HERE tot Kain: Waar is uw broeder
 Abel? En hij zeide: Ik weet het niet; ben
 ik mijns broeders hoeder? En Hij zeide: ¹⁰
 Wat hebt gij gedaan? Hoor, het bloed
 van uw broeder roept tot Mij van de
 aardbodem.^c En nu, vervloekt zijt gij, ¹¹
 ver van de bodem, die zijn mond heeft
 opengesperd om het bloed van uw broe-
 der van uw hand te ontvangen. Wan- ¹²
 neer gij de aardbodem bewerken zult,
 zal hij u zijn volle opbrengst niet meer
 geven; een zwerver en een vluchteling
 zult gij op de aarde zijn. Toen zeide Kain ¹³
 tot de HERE: Mijn misdaad is te groot
 om de straf te dragen. Zie, Gij verdriift ¹⁴
 mij heden uit het land en ik zal voor uw
 aangezicht verborgen zijn, een zwerver
 en een vluchteling op de aarde; ieder,
 die mij aantreft, zal mij doden. Toen ¹⁵
 zeide de HERE tot hem: Geenszins; ieder,
 die Kain doodt, zal zevenvoudig boeten.
 En de HERE stelde een teken aan Kain,
 dat niemand, die hem zou aantreffen,
 hem zou verslaan. Toen ging Kain weg ¹⁶
 van het aangezicht des HEREN, en ging
 wonen in het land Nod, ten oosten van
 Eden. En Kain had gemeenschap met ¹⁷
 zijn vrouw en zij werd zwanger en baar-
 de Henoch; daarna werd hij de stichter
 van een stad en hij noemde deze stad
 naar zijn zoon Henoch. En aan Henoch ¹⁸
 werd Irad geboren en Irad verwekte Me-
 chujaël, en Mechujaël verwekte Metu-
 saël, en Metusaël verwekte Lamech. En ¹⁹
 Lamech nam zich twee vrouwen; de ene

20 heette Ada, en de andere Silla. En Ada baarde Jabal; hij is de vader geworden van hen, die in tenten en bij de kudde
 21 wonen. En de naam van zijn broeder was Jubal; hij is de vader geworden van allen, die citer en fluit bespelen. En Silla
 22 baarde eveneens, namelijk Tubal-Kaïn, (de vader van) de smeden, allen, die koper en ijzer bewerken. En de zuster van Tubal-Kaïn was Naäma.

23 En Lamech zeide tot zijn vrouwen: Ada en Silla, hoort naar mijn stem; vrouwen van Lamech, neigt uw oor tot mijn rede. Ik sloeg een man dood om mijn wonde, een knaap om mijn
 24 striem; want Kaïn wordt zeventvoudig gewroken, maar Lamech zevenenzeventig maal!

25 En Adam had weer gemeenschap met zijn vrouw en zij baarde een zoon en gaf hem de naam Set, want (zeide zij) God heeft mij een andere zoon gegeven in plaats van Abel; hem immers heeft
 26 Kaïn gedood. En ook aan Set werd een zoon geboren, en hij noemde hem Enos. Toen begon men de naam des HEREN aan te roepen.

^a Heb 11:4 ^b Mt 23:35 ^c Lc 11:51 ^d Joh 3:12 ^e Jud 11 ^f Heb 11:4, 12:24

De oudvaders 5:1-32

5 Dit is het geslachtsregister van Adam. Ten dage, dat God Adam schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods; man en vrouw schiep Hij hen,^a en Hij zegende hen en noemde hen „mens” ten dage, dat zij geschapen werden.^b

3 Toen Adam honderd dertig jaar geleefd had, verwekte hij (een zoon) naar zijn gelijkenis, als zijn beeld, en noemde
 4 hem Set. En de dagen van Adam, nadat hij Set verwekt had, waren achthonderd jaar, en hij verwekte zonen en
 5 dochteren. Zo waren al de dagen van Adam, die hij geleefd heeft, negenhonderd dertig jaar; en hij stierf.

Toen Set honderd vijf jaar geleefd had, 6 verwekte hij Enos. En Set leefde, nadat 7 hij Enos verwekt had, achthonderd zeven jaar, en hij verwekte zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van 8 Set negenhonderd twaalf jaar; en hij stierf.

Toen Enos negentig jaar geleefd had, 9 verwekte hij Kenan. En Enos leefde, nadat hij Kenan verwekt had, achthonderd vijftien jaar, en hij verwekte zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van Enos negenhonderd vijf jaar; en hij stierf.

Toen Kenan zeventig jaar geleefd had, 12 verwekte hij Mahalalel. En Kenan leefde, nadat hij Mahalalel verwekt had, achthonderd veertig jaar, en hij verwekte zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van Kenan negenhonderd tien jaar; en hij stierf.

Toen Mahalalel vijfenzestig jaar geleefd had, verwekte hij Jered. En Mahalalel leefde, nadat hij Jered verwekt had, achthonderd dertig jaar, en hij verwekte zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van Mahalalel achthonderd vijfennegentig jaar; en hij stierf.

Toen Jered honderd tweeenzestig jaar 18 geleefd had, verwekte hij Henoch. En Jered leefde, nadat hij Henoch verwekt had, achthonderd jaar, en hij verwekte zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van Jered negenhonderd tweeenzestig jaar; en hij stierf.

Toen Henoch vijfenzestig jaar geleefd 21 had, verwekte hij Metuselach. En Henoch wandelde met God, nadat hij Metuselach verwekt had, driehonderd jaar, en hij verwekte zonen en dochteren. Zo waren al de dagen van Henoch 23 driehonderd vijfenzestig jaar. En Henoch^c wandelde met God, en hij was niet meer, want God had hem opgenomen.

Toen Metuselach honderd zevenen- 25

tachtig jaar geleefd had, verwekte hij
 26 Lamech. En Metuselach leefde, nadat
 hij Lamech verwekt had, zevenhonderd
 tweeëntachtig jaar, en hij verwekte zo-
 27 nen en dochteren. Zo waren al de da-
 gen van Metuselach negenhonderd ne-
 genenzestig jaar; en hij stierf.

28 Toen Lamech honderd tweeëntachtig
 jaar geleefd had, verwekte hij een zoon,
 29 en gaf hem de naam Noach, zeggende:
 Deze zal ons troosten over de moeite-
 volle arbeid onzer handen op deze aard-
 30 bodem, die de HERE vervloekt heeft. En
 Lamech leefde, nadat hij Noach ver-
 wekt had, vijfhonderd vijffennegentig
 jaar, en hij verwekte zonen en dochte-
 31 ren. Zo waren al de dagen van Lamech
 zevenhonderd zevenenzeventig jaar;
 en hij stierf.

32 Toen Noach vijfhonderd jaar oud ge-
 worden was, verwekte Noach Sem,
 Cham en Jafet.

a Mt 19:4 Mc 10:6 b Gn 1:27-28 c Heb 11:5 Jud 14

Het huwelijk der zonen Gods 6:1-4

6 Toen de mensen zich op de aarde be-
 gonnen te vermenigvuldigen en hun
 2 dochters geboren werden, zagen de zo-
 nen Gods, dat de dochters der mensen
 schoon waren, en zij namen zich daar-
 3 uit vrouwen, wie zij maar verkozen. En
 de HERE zeide: Mijn Geest zal niet al-
 toos in de mens blijven, nu zij zich mis-
 gaan hebben; hij is vlees; zijn dagen
 4 zullen honderd twintig jaar zijn. De
 reuzen^a waren in die dagen op de aar-
 de, en ook daarna, toen de zonen Gods
 tot de dochters der mensen kwamen,
 en zij hun (kinderen) baarden; dit zijn
 de geweldigen uit de voortijd, mannen
 van naam.

a Nu 13:33

De zondvloed 6:5-9:7

5 Toen de HERE zag, dat de boosheid des
 mensen groot was op de aarde en al

wat de overleggingen van zijn hart
 voortbrachten te allen tijde slechts
 boos was, berouwde het de HERE, dat 6
 Hij de mens op de aarde gemaakt had,
 en het smartte Hem in zijn hart. En de 7
 HERE zeide: Ik zal de mensen, die Ik ge-
 schapen heb, van de aardbodem uit-
 roeien, de mensen zowel als het vee en
 het kruipend gedierte en het gevogelte
 des hemels, want het berouwt Mij, dat
 Ik hen gemaakt heb. Maar Noach^a vond 8
 genade in de ogen des HEREN.

Dit is de geschiedenis van Noach. 9
 Noach was onder zijn tijdgenoten een
 rechtvaardig en onberispelijk man;^b
 Noach wandelde met God. En Noach 10
 verwekte drie zonen: Sem, Cham en Ja-
 fet. De aarde nu was verdorven voor 11
 Gods aangezicht, en de aarde was vol
 geweldenaarij. En God zag de aarde, 12
 en zie, zij was verdorven, want al wat
 leeft had zijn weg op de aarde verdor-
 ven.

Toen zeide God tot Noach: Het einde 13
 van al wat leeft is door Mij besloten,
 want door hun schuld is de aarde vol
 geweldenaarij, en zie, Ik ga hen met de
 aarde verdelgen. Maak u een ark van 14
 goferhout; met vakken zult gij de ark
 maken en haar van binnen en van bui-
 ten met pek bestrijken. En zó zult gij 15
 haar maken: driehonderd el zal de leng-
 te der ark zijn, vijftig el haar breedte en
 dertig el haar hoogte. Gij zult aan de 16
 ark een lichtopening maken, en een el
 van boven af zult gij die afwerken, en
 de ingang der ark zult gij in haar zij-
 kant aanbrengen; met een onderste,
 een tweede en een derde verdieping
 zult gij haar maken. Want zie, Ik ga een 17
 watervloed over de aarde brengen om
 al wat leeft, waarin een levensgeest is,
 van onder de hemel te verdelgen; alles
 wat op de aarde is, zal omkomen. Maar 18
 met u zal Ik mijn verbond oprichten, en
 gij zult in de ark gaan, gij en uw zonen

en uw vrouw en de vrouwen uwer zonen met u. En van al wat leeft, van alle vlees, van alles zult gij één paar in de ark brengen om het met u in het leven te behouden; mannetje en wijfje zullen zij zijn. Van het gevogelte naar zijn aard en van het vee naar zijn aard, van al het kruipend gedierte van de aardbodem naar zijn aard, van alles zal één paar tot u komen om het in het leven te behouden. En gij, neem u van alle voedsel, dat gegeten wordt, en verzamel het bij u, opdat het voor u en voor hen tot spijsje zij. En Noach deed het;^c geheel zoals God het hem geboden had, deed hij.

7 En de HERE zeide tot Noach: Ga in de ark, gij en geheel uw huis, want u heb Ik in dit geslacht voor mijn aangezicht rechtvaardig bevonden. Van alle reine dieren zult gij zeven paar nemen, het mannetje en zijn wijfje, maar van de dieren, die niet rein zijn, één paar, het mannetje en zijn wijfje; ook van het gevogelte des hemels zeven paar, mannetjes en wijfjes, om het geslacht in het leven te behouden op de gehele aarde. 4 Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten doen regenen, en Ik zal alles wat bestaat, hetgeen Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen. En Noach deed naar alles wat de HERE hem geboden had. En Noach was zeshonderd jaar oud, toen de watervloed over de aarde kwam. En Noach ging met zijn zonen en zijn vrouw en de vrouwen zijner zonen met hem, in de ark^d vanwege de wateren van de vloed. Van de reine dieren en van de dieren, die niet rein waren, van het gevogelte en (van) alles wat op de aarde kruipt, kwamen er twee aan twee tot Noach in de ark, mannetje en wijfje, zoals God Noach geboden had.

10 Na zeven dagen kwamen de wateren

van de vloed over de aarde. In Noachs 11 zeshonderdste levensjaar, in de tweede maand, op de zeventiende dag der maand, op die dag braken alle kolken der grote waterdiepten open en werden de sluizen des hemels geopend.^e En 12 de slagregen was veertig dagen en veertig nachten over de aarde. Op diezelfde 13 dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafet, Noachs zonen, en de vrouw van Noach en de drie vrouwen zijner zonen met hem in de ark, zij en al het wild gedierte naar zijn aard en al het vee naar zijn aard en al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, naar zijn aard en al het gevogelte naar zijn aard, alle vogels van allerlei gevederte; zij kwamen 15 dan tot Noach in de ark twee aan twee, van al wat leeft, waarin een levensgeest is. En die kwamen, kwamen 16 als mannetjes en wijfjes van al wat leeft, zoals God hem geboden had; en de HERE sloot de deur achter hem. En de 17 vloed was veertig dagen over de aarde en de wateren wiesen en hieven de ark op, zodat zij oprees boven de aarde. Toen de wateren zeer toenamen 18 sterk wiesen boven de aarde, dreef de ark op de wateren. En de wateren namen 19 geweldig sterk toe over de aarde, en alle hoge bergen onder de ganse hemel werden overdekt. Vijftien el daar 20 boven stegen de wateren, en de bergen werden overdekt. En al wat leeft, dat 21 zich op de aarde roert, het gevogelte, het vee en het wild gedierte en alle wemeland gedierte, dat op de aarde wemelt, benevens alle mensen, kwamen 22 om. Alles, in welks neus de adem van de levensgeest was, alles wat op het droge was, stierf. Zo verdelgde Hij alles wat 23 bestond, wat op de aardbodem was, mensen zowel als vee en kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, zodat zij verdelgd werden van de aarde; Noach alleen bleef over en wat met